

IN MEMORIAM B. J. GERRETSON
DOOR MR. ABM. VAN DER HOEVEN

HET Jaarboekje voor 1931 zou niet volledig zijn zonder een bijdrage gewijd aan dezen op 29 October l.l. ontslapene. Maar het is moeilijk om van dit werkzaam leven, waarover men gemakkelijk een heel boekdeel zou kunnen schrijven, op enkele bladzijden een beknopt overzicht te geven. Hier volge slechts eene korte herinnering.

Gerretson leerde ik eerst in 1908 kennen. Hij was de vijftig voorbij. Hij had zijn zaak in verfwaren tot bloei gebracht. Twaalf jaar reeds was hij een sieraad van den Gemeenteraad. Talloozen was hij in het Nederlandsch Jongelingsverbond ten zegen geweest. En op meerdere plaatsen. In onzen Raad was het, dat ik hem toen ontmoette. Terstond moest hij opvallen door zijn innemende vormen, zijn scherp verstand, zijne groote welsprekendheid, maar vooral door zijn zoo warm aandoend Godsvertrouwen.

Zijne vormen waren die van den zoon uit een uitnemend gezin, waar de bijbel (wie kende den bijbel beter dan hij?) dagelijks gelezen werd niet alleen, maar in alles richtsnoer en toetssteen was. Uit een gezin waar gebeden werd niet slechts met de lippen, maar met geheel het hart. Uit een kring waar men het verstond, dat van geloof, hoop en liefde de laatste de meeste is. Gerretson's vader, „de oude Gerretson”, is nog steeds de overlevering van wat waar is en van al wat daar verder volgt in den brief aan de Filippenzen. Aan deze hooge afkomst beantwoordden Gerretson's omgangsvormen.

Scherper verstand dan dat van Gerretson heb ik zelden mogen bewonderen. Vele jaren – elke week vergaderden wij – was hij lid van de commissie voor de financiën, die ik de eer had toen voor te zitten. Ik moest oppassen voor hem. Niettegenstaande zijne vele (en velerlei) ambtsbezigheden en zijne toen nog drukke zaken, kende hij toch elk aan de orde gesteld onderwerp door en door. Hij was voor den voorzitter een prikkel tot plichtsbetrachting en in-